

<i>preek</i>	25 juni 2023
<i>thema</i>	Elke dag is een dag om Gods dag te vieren
<i>tekst</i>	Psalm 118:24: Dit is de dag die de HEER heeft gemaakt, laten wij juichen en ons verheugen.
liturgie:	
<i>gezongen votum en groet</i>	Opwekking 32 (Dit is de dag; in wisselzang)
<i>gebed</i>	Kinderopwekking 180 (Je mag er zijn)
<i>kinderen naar hun club</i>	DNP Psalm 118:1 (Laat iedereen Gods goedheid prijzen; tegenstem)
<i>lezen Psalm 118:5-25</i>	DNP Psalm 118:7 (Wij zegenen de grote koning; tegenstem)
<i>preek</i>	
<i>bevestiging diaken</i>	Opwekking 378 (Ik wil jou van harte dienen; in wisselzang)
<i>gebed</i>	
<i>collecte</i>	
<i>avondmaalsviering</i>	ELB 331 (Bless the Lord, my soul) Hemelhoog 162 (Lam van God) Liedboek 377:1,3,4 (Zoals ik ben, kom ik nabij) Opwekking 167 (Samen in de naam van Jezus heffen wij een loflied aan)
<i>zegen en gezongen amen</i>	

Psalm 118 is een bijzondere psalm want Jezus heeft deze psalm meermalen gezongen!

We weten zelfs wanneer Hij deze psalm voor het *laatst* zong! Dat was de avond voordat Hij de dood vond aan het kruis. Hij had met zijn leerlingen samen het Pesachlam gegeten. Daarna hadden ze (zoals gebruikelijk in die tijd) de lofzang gezongen waar Psalm 118 het laatste onderdeel van is. En toen waren ze de nacht ingegaan. Het was een vreselijke nacht geworden: de nacht waarin Jezus was gearresteerd, was verhoord, was vernederd. Op die vreselijke nacht was een zwarte dag gevolgd: de dag waarop Jezus ter dood was veroordeeld en was gekruisigd.

Laten we deze bijzondere psalm nu gaan lezen en zingen. “Gods liefde houdt voor eeuwig stand”. Jezus zong het; wij zingen het met Hem mee.

“Gods liefde houdt voor eeuwig stand”.

Er zijn van die dagen dat je daar niets van merkt.

Als alles tegenzit, als alles donker is, als het leven pijn doet, als je Gods liefde niet ervaart in je leven ... Dan roept een verwijzing naar Gods liefde geen dankbaarheid op maar eerder gevoelens van eenzaamheid of verdriet of boosheid of agressie.

Ik hoop dat je ontdekt dat Psalm 118 niet vrolijk aan alle ellende voorbijgaat.

Voor die ellende is in Psalm 118 aandacht. Het gaat in die psalm over nood waaruit je geen uitweg weet; over haat waardoor je helemaal in de knel zit; over harde klappen waardoor je komt te vallen.

Heel veel mensen maken dat mee en gaan eraan ten onder: het leven wordt voor hen onleefbaar omdat ze onderdrukt worden vanwege hun geloof of vanwege hun afkomst of vanwege hun geaardheid.

Er zijn veel mensen die worstelen met het leven: ouderen en ook jongeren. In Psalm 118 wordt het eerlijk aangestipt.

Tegelijk blijft deze psalm niet hangen in de ellende. Ik hoop dat je ook *dat* ontdekt!

Keer op keer getuigt de psalm ervan dat God er *was* in alles wat het leven moeilijk maakte: dat Hij reageerde, dat Hij te hulp schoot, dat Hij ingreep, dat Hij voor een

keerpunt zorgde.

Ik hoop dat dat je stimuleert om te onderzoeken hoe God in jouw leven aanwezig is.

Daarbij kunnen de verhalen uit het Oude Testament je helpen! Want in die verhalen laat God zien hoe Hij reageert op de mensen, hoe Hij met hen omgaat, hoe Hij hen soms hun gang laat gaan, maar hoe Hij tegelijk ook actief werkt aan een oplossing: een echte uitweg uit de ellende. En voor dat laatste (voor de uitweg uit de ellende) kun je royaal in het Nieuwe Testament terecht, bij alle verhalen over Jezus: over zijn leven, over zijn drive, over zijn inzet en over het resultaat dat Hij heeft bereikt door de overwinning op zijn grote tegenstander.

“Gods liefde houdt voor eeuwig stand”.

Dat is iets om elkaar aan te herinneren!

Ik hoop dat je daar tijd voor inruimt! Laat je voeden, allereerst door zelf de verhalen uit de Bijbel tot je door te laten dringen en vervolgens ook door die verhalen aan anderen door te vertellen! Misschien heb je de neiging om dat door vertellen maar over te laten aan anderen. Als je kinderen hebt, dat je hen toevertrouwt aan de leiders van de kinderclub of aan de mensen die actief zijn in de kliederkerk of aan de catecheten; dat *zij* maar aan je kinderen moeten vertellen hoe het zit met de Bijbel en met God en met wat dat betekent voor je leven. Dat je het best wel fijn vindt om lid te zijn van de gemeente, maar dat je iets hebt van: praten over God dat moet een ander maar doen want ik zie het niet zitten, om wat voor reden ook. Maar juist door de verhalen door te vertellen komen ze bij jezelf des te meer binnen! Vandaar mijn oproep om het werk niet aan enkelingen over te laten! Laten we samen bekijken wat ieder van ons kan doen, want juist daarvoor geeft God ons de ander zodat bij ieder van ons de relatie met God sterker wordt.

Ouderlingen hebben daar een bijzondere taak in. Maar we hebben elkaar nodig zodat we samen vieren dat Gods liefde eeuwig stand houdt.

Dat is iets om elkaar in mee te nemen!

Als iemand ondersteuning nodig heeft, laten we die ondersteuning dan ook geven. Het hoeft niet iets heel groots te zijn. Het gaat soms om kleine dingen die troost bieden in dagen van ziekte, of van eenzaamheid, of van armoede: dat iemand je even naar het ziekenhuis brengt, dat iemand een keer voor je kookt, dat iemand eens een stukje met je gaat lopen, dat iemand voor jou hulp regelt als je dreigt vast te lopen.

Hierin hebben *diakenen* een bijzondere taak: het stimuleren van onderlinge hulp; en het stimuleren dat we samen klaarstaan voor mensen om ons heen, ook voor wie niet bij de gemeente hoort.

“Gods liefde houdt voor eeuwig stand”. Dat vieren we op deze dag van God!

Amen!